

בש"פ 883/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 883/21

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

בשם המבקשת: עו"ד עדי שגב

בשם המשיב: עו"ד מאהרחנא

החלטה

1. בקשה לפי סעיף 62 לחוקסדרהדיןפלילי (סמכויותאכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 19.2.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 12074-08-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

2. פירוט עובדות כתב האישום וההליכים הקודמים הובא בהרחבה במסגרת החלטות קודמות של בית משפט זה בעניינו של המשיב, ואין צורך לחזור ולהביאו כאן. בתמצית אציין כי נגד המשיב, תושב רצועת עזה, הוגש ביום 4.8.2016 כתב אישום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, האוחז ארבעה-עשר אישומים, בגדרם מיוחסת למשיב שורה ארוכה של

עבירות ביטחון חמורות, לרבות חברות בארגון טרור (החמאס), מגע עם סוכן חוץ, סיוע לאויב במלחמה, מסירת ידיעה לאויב, אימונים צבאיים אסורים ועבירות שונות בנשק.

3. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי. אציין בקצרה כי עד כה התקיימו יותר מ-40 מועדי הוכחות. פרשת התביעה הסתיימה עוד ביום 30.4.2018, לאחר 16 מועדי הוכחות, ומאז מתנהלת פרשת ההגנה, כאשר ביני לביני גם ניתנה החלטה במשפט זוטא שהתנהל. בשלב זה קבועה בתיק ישיבה ליום 3.3.2021, לשמיעת העד האחרון, ולתחילת סיכומים.

4. כעת מונחת לפני בקשת המדינה להארכה נוספת של מעצרו של המשיב. במסגרת הבקשה נטען כי הארכת המעצר מתחייבת נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב, וכן עקב החשש המשמעותי להימלטות מן הדין הנובע מכך שהמשיב תושב רצועת עזה. המבקשת ערה להימשכות הארוכה והחריגה של התיק, אולם מדגישה כי הימשכות זו רובצת לפתחה של ההגנה, אשר זוכה, פעם אחר פעם, להערות בית משפט קמא בנוגע להתנהלותה.

5. בדיון לפני נטען על ידי באת כוח המדינה, כי אכן התיק נמשך תקופה ארוכה, אך העיכוב רובץ בעיקר לפתחה של ההגנה, ומכל מקום התיק מצוי בישורת אחרונה ממש, כמפורט בבקשה. בא כוח המשיב טען מצדו כי לאחר תקופה ממושכת של מעצר הגיעה השעה לשקול חלופת מעצר, שכן גם בשלב מתקדם זה צפוי כי שמיעת הסיכומים ומתן הכרעת הדין יארכו זמן לא מבוטל.

6. לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים איני רואה מנוס מהארכת מעצרו של המשיב.

בהחלטות קודמות, עת האריך את מעצרו של המשיב, עמד בית משפט זה על המסוכנות הגבוהה מאוד הנשקפת מהמשיב, כפי שנלמד ממהות האישומים המיוחסים לו, ומכמותם; וכן על קיומו של חשש ממשי להימלטותו מן הדין, הנובע מכך שהמשיב אינו תושב ישראל ונעדר למעשה כל זיקה אליה. כך בהחלטה מיום 25.5.2020 (בש"פ 3073/20, השופט ע' פוגלמן), נקבע כי "שיקולים אלה עומדים בעינם בנקודת הזמן הנוכחית במלוא עוצמתם", מה-גם שלמשיב אחריות לא מבוטלת להימשכות ההליכים בעניינו. בהקשר אחרון זה, הפנה בית המשפט להחלטת המותב היושב בדיון מיום 27.10.2019, בה העיר, בין היתר, כדלקמן:

"אנו מזכירים כי פרשת ההגנה בתיק זה היא ללא תקדים כמעט מבחינת מספר הישיבות, קבענו ישיבות גם בחנוכה 2018 פיינו את יומנו כדי לשמוע עדי הגנה וכך גם בפורים 2019 העדים לא התייצבו. קבענו עתה כפי שהסברנו שלושה מועדים בספטמבר ואוקטובר 2019 ושוב לא התייצבו עדים, בין היתר עדים שעו"ד חנא טוען שהתקשו להגיע מחו"ל במועדים אלה. לא ניתן הזדמנויות נוספות. הגיעה העת לסיים את פרשת ההגנה".

7. נוכח כל האמור, ולאחר שהתיק מגיע סוף סוף לישורת האחרונה, איני רואה מקום לבחון חלופת מעצר, שכבר נדחתה בעבר, ובהעדר היתכנות לאיין במסגרתה את המסוכנות וחשש ההימלטות.

8. אשר על כן אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 19.2.2021, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 12074-08-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' באדר התשפ"א (16.2.2021).

ש ו פ ט
